

॥८॥१०॥ उच्चरंतं वंचितवत्यः ॥११॥१२॥१३॥ आहार्यमाणे अन्ने ॥ १४ ॥ १५ ॥ परेति स्वनक्षत्रादर्शनमपित्वमृत्युसूचकमित्यर्थः ॥१६॥१७॥ एवमिति त्रयोदशदिवसः कृष्णपक्षो भूदित्यर्थः
 पांडुरारक्तपादाश्च विहगाः कालचोदिताः ॥ वृष्णयंधकानां गेहेषु कपोताव्यचरंस्तदा ॥ ८ ॥ व्यजायंत खरागोषकरभाश्च तरीषु च ॥ शुनीष्वपि बिडालाश्च मूषि
 कानकुलीषु च ॥ ९ ॥ नापत्रपंतपापानि कुर्वंतो वृष्णयस्तदा ॥ प्राक्षिपन् ब्राह्मणांश्चापि पितृदेवांस्तथैव च ॥ १० ॥ गृहं श्राप्य मन्यते न तुरामजनार्दनो ॥ पत्न्यः पत्नी
 नुच्चरंत पत्नीश्च पतयस्तथा ॥ ११ ॥ विभावसुः प्रज्वलितो वामं विपरिवर्तते ॥ नीललोहितमं जिष्ठा विस्तृजन्नाचिषः पृथक् ॥ १२ ॥ उदयास्तमने नित्यं पुर्यातस्यां
 दिवाकरः ॥ व्यहस्यतासकृत्पुंभिः कबंधैः परिवारितः ॥ १३ ॥ महानसेषु सिद्धेषु संस्मृते तीव्रभारत ॥ आहार्यमाणे कृमयो व्यहस्यंत सहस्रशः ॥ १४ ॥ पुण्याहेवाच्य
 मानेतु जपत्सु च महात्मसु ॥ अभिधावंतः श्रूयंते न चाहस्यत कश्चन ॥ १५ ॥ परस्परं च न क्षत्रं हन्यमानं पुनः पुनः ॥ ग्रहैरपश्यन् सर्वे तेनात्मनस्तु कथं चन ॥ १६ ॥ नदंतं
 पांचजन्यं च वृष्णयंधक निवेशने ॥ समंतात्पर्यवाशं तरासभादारुणस्वराः ॥ १७ ॥ एवं पश्यन् तूष्णीकेशः संप्राप्तं कालपर्ययं ॥ त्रयोदश्यामवास्यां तान् दृष्ट्वा प्रा
 ब्रवीदिदं ॥ १८ ॥ चतुर्दशी पंचदशी कृते यं राहुणा पुनः ॥ प्राप्तैव भारते युद्धे प्राप्ता चाद्यक्षयाय नः ॥ १९ ॥ विमृशन्नेव कालं तं परिचित्य जनार्दनः ॥ मेने प्राप्तं सप्त
 इन्निशं वर्षैकै शिसूदनः ॥ २० ॥ पुत्रशोकाभि संतप्ता गांधारी हतबांधवा ॥ यदनुव्याजहारान्ता तदिदं समुपागमत् ॥ २१ ॥ इदं च तदनुप्राप्तमब्रवीद्युधिष्ठिरः ॥
 पुरा व्यदूष्वनीकेषु दृष्ट्वा तानसुदारुणान् ॥ २२ ॥ इत्युक्त्वा वासुदेवस्तु चिकीर्षुः सत्यमेव तत् ॥ आज्ञापयामास तदा तीर्थयात्रामरिदमः ॥ २३ ॥ अघोषयंत
 पुरुषास्तत्र केशवशासनान् ॥ तीर्थयात्रा समुद्रवः कार्यति पुरुषर्षभाः ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि उत्पातदर्शने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ २५ ॥
 वंशपायन उवाच कालीखीपांडुरैर्दतैः प्रविश्य हसती निशि ॥ स्त्रियः स्वप्नेषु मुष्णंती द्वारकां परिधावति ॥ १ ॥ अग्निहोत्रनिकेतेषु वास्तुमध्येषु वेश्मसु ॥ वृष्णयं
 धकानखादंत स्वप्ने गृध्राभयानकाः ॥ २ ॥ अलंकाराश्च छत्रं च ध्वजाश्च कवचानि च ॥ द्रियमाणा न्यहस्यंतरक्षोभिः सुभयानकैः ॥ ३ ॥ तच्चाग्निदत्तं कृष्णस्य वज्र
 नाभमयो मयं ॥ दिवमाचक्रमे चक्रं वृष्णीनां पश्यतां तदा ॥ ४ ॥ युक्तं रथं दिव्यमादित्यवर्णं हयाहरन्यश्यतो दारुकस्य ॥ तं सागरस्योपरि षट्पदवर्तन्मनोजवाश्चतुरो
 वाजिमुख्याः ॥ ५ ॥ तालः सुपर्णश्च महाध्वजौ तौ सुपूजितौ तौरामजनार्दनाभ्यां ॥ उच्चैर्जहदुरप्सरसो दिवानिशं वाचश्चोर्गम्यतां तीर्थयात्रा ॥ ६ ॥
 ॥ १८ ॥ एवं सत्ययिमपक्षे दृष्ट्वा भाव्यंत न जातं प्रत्युत एकानि तिथिः क्षीणा तत्र ग्रहणं च जातमित्याह चतुर्दशीति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति मौसलपर्वणैः भा० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २५ ॥